

 Knizky.sk

Herbert George Wells

**ÚSPĚCHY
VYCPAVAČE
ZVÍŘAT**

ÚSPĚCHY
VYCPAVAČE
ZVÍŘAT.

HERBERT GEORGE WELLS

eknizky.sk

ÚSPĚCHY VYCPAVAČE ZVÍŘAT. by eknizky.sk is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0 International License, except where otherwise noted.

Obsah

ÚSPĚCHY VYCPAVAČE ZVÍŘAT.	1
---------------------------	---

ÚSPĚCHY VYCPAVAČE ZVÍŘAT.

Zde jsou některá tajemství vycpávání zvířat. Byla mně sdělena v povznesené náladě. Vypravoval o nich v čase mezi první a čtvrtou skleničkou whisky, když muž není již opatrný a přece nezpitý. Seděli jsme pospolu v jeho skrýši, jeho knihovna to byla, pracovna a jídelna — oddělena od ložnice ložní záslonou, pokud smysl zrakový pronikal nezdravou skrýší, kde provozoval svou živnost.

Seděl v křesle a netepal-li vzdorné kousky uhlí nohama, držel tyto — nosil na nich dle způsobu sandálů svaté ostatky dvou ovinů z koberce zrobených — stranou na plášti krbovém, mezi očima skla. A jeho spodky, mimochodem — ač nemají co činiti s jeho triumfy — byly přehroznou, žlutou látkou, jaká se vyráběla, když naši otcové nosili po stranách licousy a byly krinoliny na venkově. Dále, jeho vlas byl černý, jeho tvář růžová a jeho oko ohnivě šedé; a jeho kabát byl hlavně špinavý na půdě sametové. A jeho dýmka měla kouli porcelánovou ukazující Gracie, jeho brýle byly vždy šikmé, levé oko, zírající tupě na vás, malé a pronikající; pravé, nezřetelně viditelné sklem, zvětšené a vlídné. Tak tato rozmluva počala: „Nikdy nebylo muže, který by mohl tak vycpávati zvířata, Belowse, nikdy. Vycpával jsem slony a vycpával jsem moly, a předměty tyto hleděly mnohem živěji a lépe hned potom. A vycpával jsem lidské tvory — hlavně

2 ÚSPĚCHY VYCPAVAČE ZVÍŘAT.

amateury ornithology. Ale vycpával jsem jednou černocho.

„Ne, tam není zákon proti tomu. Utvořil jsem jej se všemi jeho prsty a užíval jsem ho jako stojan na klobouky, ale bláznivý Homersby dal se s ním do hádky pozdě v noci a zkazil jej. To bylo před vaší dobou. Jest těžko získati kůže, jinak udělal bych jiného.

„Nepříjemné. Nepozoruj toho. Zdá se mi, že vycpávání jest slibný třetí oddíl k pohřbení aneb spálení. Můžete podržeti všechny své drahé blízko sebe. Cihla za cihlou tohoto druhu kolem domu byla by tak dobrá, jako nejlepší společnost a mnohem méně nákladnější. Mohl byste je opatřiti hodinovým strojem, aby konali práci.

„Ovšem přáli by býti natřeni, ale není potřebí, aby leskli se více, než řada lidí jest obyčejně. Starého Manningtree lysá hlava. Vždy, můžete mluvit k nim bez přestání. I tety. Jest veliká budoucnost vycpávání zvířat, spolehněte na má slova. Jsou vykopávky ze země . .

Náhle se zamlčel.

„Ne, nemyslím, že bych vám mohl toto vypravovat.“
Ssál svou dýmku v zamyšlení. „Děkuji. Ne příliš mnoho vody.“

„Ovšem, co vám budu vypravovati nyní, nepůjde dále. Víte, že jsem vytvořil několik didu a jednu alku? Ne! Jak patrně, jste amateur ve vycpávání. Můj dobrý příteli, polovice velkých alk ve světě jest tak vzácna jako kapesník svaté Veroniky, jako svaté roucho ve Trevíru. My děláme je z peří roháčů a podobných. A velké vejce alky též.“

„Dobré nebe!“

„Ano, my tvoříme je z jemného porcelánu. Pravím vám, že jest hodno ztraceného času. Vynášejí — jedno vyneslo 300 liber šterlinků již druhého dne. Toto jedno bylo vskutku vzácné, věřím, avšak zajisté, člověk není si nikdy jist. Jest to velmi pěkná práce, a pak musíte je učiniti zaprášené, protože nikdo, kdo má v majetku jedno z těchto vzácných vajec, nebude nikdy tak zpozdilým, aby věc čistil. To jest krásno obchodu. I když podezřívají vejce, neradi je vyšetřují příliš důkladně. Takový majetek, který se rozbiti může, jest nej lepší.“

„Nevíte, če vycpávání dospělo k výšinám, jako jsou ony. Můj drahý, vystoupilo ještě výše. Soupeřil jsem se samotnými rukami přírody. Jednu ze vzácných, velkých alk“ — jeho hlas klesl v šepot — „jednu ze vzácných velkých alk vytvořil jsem j á.“

„Ne. Musíte studovati ornithologii a vypátrati, čím jest ona vám. A co jest více, byl mně učiněn návrh od spolku obchodníků, abych zásobil jeden z nevyzkoumaných skalnatých ostrovů na severu Islandu exempláři. Mohl bych — některého dne. Ale mám jinou, malou věc v ruce právě nyní. Slyšel jste kdy o dinornis?“

„Jest to jeden z těch velikých ptáků, nyní vyhubených na Novém Zélandu. Moa jest jeho obyčejné jméno, tak nazván, protože vyhynul: není tam moa nyní. Nuže, mají z něho kosti a z některých bařin i peří a usušené kousky kůže. Nyní, zamýšlím — není potřebí utvořiti kosti kolem něho — ukovati celého vycpaného ptáka. Zním

4 ÚSPĚCHY VYCPAVAČE ZVÍŘAT.

muže tam, který bude předstírat, že učinil nález v jakémisi antiseptickém bahně, a řekne, že vycpal jej ihned, ježto hrozil rozpadnouti se v kusy. Pera jsou zvláštní, ale našel jsem jednoduchou, příjemnou cestu, úskokem tím, že opaluji kousky per pštrosích. Ano, to jest nová vůně, kterou jste postřehl. Mohou objeviti klam jen mikroskopicky, a sotva budou se starati o to, aby roztrhali krásný exemplář v kusy.

„Touto cestou, jak vidíte, činím malý útok v postupu vědy.

„Ale to vše jest jen napodobením přírody. Vykonal jsem mnohem více než toto v mé době. Já jsem ji — bil.“

Sňal své nohy dolů z krbového pláště a nachýlil se důvěrně ke mně. „Já jsem stvořil ptáky,“ řekl hlubokým hlasem. „Nové ptáky. Zlepšené. Nepodobné žádnému ptáku, který kdy byl před tím spařen.“

Vrátil se do své polohy za dojemného ticha.

„Obohacený vesmír; spíše. Někteří z ptáků byly nové druhy mručících ptáků a velmi krásní, malí tvorové, ale někteří z nich byli prostě krásní. Nejkrásnější, myslím, byl *Anomalopteryx Jejuna*. *Jejunus-a-um* — prázdný — tak nazvaný, poněvadž skutečně v něm nic nebylo; úplně prázdný pták — kromě vycpávky. Starý Javvers má jej nyní, a myslím, že jest naň tak hrd, jako já jsem. Jest to mistrovské dílo, *Bellowse*. Má všechny hloupé neohrabanosti našeho pelikána, celý slavnostní nedostatek důstojnosti papouška, celou vyzáblou neveselost flaminga se všemi výstředními, barevnými, závodícími barvami

kachny mandarinky. Takový pták. Vytvořil jsem ho ze skeletu čápa a tukana, přidav jistý díl jiného peří. Vycpávání ptáků toho druhu jest pouhá čistá radost, Belowse, pravému umělci v umění.

„Jak jsem přišel k jeho vytvoření? Jeden z mladých geniů, kteří píší nám „vědecké poznámky“ v časopisech, získal německé pojednání o ptácích na Novém Zélandu a přeložil něco z něho s pomocí slovníku a svého důvtipu — zvíře musilo býti jedním z velmi četné rodiny s malou matkou — a bylo smíšeno mezi žijícím apteryx a vyhynulým odlišným opteryx; mluvil o ptáku pět stop vysokém žijícím v džunglích Severního Ostrova, řídký, plachý, vzorek těžko získati a tak dále. Javvers, který i jako sběratel jest podivuhodně nevědomý muž, četl tyto statě a přísahal, že by přál si míti věc za jakoukoliv cenu. Zahrnoval obchodníky otázkami. Ukazuje to, co muž může provésti vytrvalostí — silou vůle. Zde byl sběratel ptáků, který přísahá, že by chtěl míti exemplář ptáka, který neexistoval, který nikdy neexistoval, a který z pouhé hanby nad svou nestoudnou neveselostí, neexistoval by nyní, i kdyby mohl svou povahu změnit. A získal jej. Získal jej.“

„Přejete si ještě něco whisky, Bellowse?“ pravil vycpavač ptáků, probouzeje se od zběžné úvahy o tajemstvích síly vůle a sbíraje nové představy v mysli. A skončiv, vypravoval znova, jak ukoval převelice vábnou mořskou pannu, a jak bloudivý kněz, jemuž odlákal posluchačstvo, roztrástil ji, ježto prý byla to modla, v

6 ÚSPĚCHY VYCPAVAČE ZVÍŘAT.

Burslem Wakesu. Avšak ježto rozmluva o všech těchto částech této přeměny byla celkem nevhodná pro veřejnost, tvůrce mohl by býti ochráncem a ničitelem, tato zajímavá příhoda musí ještě zůstatí netisknuta.

Čtenář málo znalý tajemných cest sběratele mohl by snad pochybovati o mém vycpavači zvířat, ale pokud jde o vejce velké alky a pojednává se o ptácích vycpaných dle vzoru boguse shledávám, že má doklady svého tvrzení od vynikajících ornithologických spisovatelů. A poznámka o Novém Zélandu a jeho ptáku objevila se v ranním listě bezúhonné pověsti, jehož opis vycpavač ptáků chová a mně ukázal.